

פרשת תצוה: בפרשה הזאת יש „ק"א" פסוקים, והסימן בסוף הפרשה המילה

„מיכאל". יש פירוש נאה מהרבי ר' העשל בעל „חנוכת התורה" (דבו של הט"ז, ש"ד,

ועוד גדולי ישראל) על הסימן הזה, „שמראה שהסימן בסוף הפרשה לא רק לציין

מספר הפסוקים, רק יש בו ג"כ לימוד ע"י פרד"ס לרמז על עניני הפרשה". הרבי העשל מבאר שאיתא דמה שאמר משה רבנו „מחני נא מספרך" נתקיים בפרשת תצוה, דלא נזכר כלל שמו של משה בכל הפרשה. ומשה ג"כ אמר (ל"ג, ט"ו) „אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה", שהוא לא רצה לקבל המלאך שילך לפניהם. וזה מה שאיתא בילקוט יהושע דמשה דחה להמלאך „מיכאל", שנאמר אם אין פניך הולכים, עד ימי יהושע שאמר (המלאך) עתה באתי! נמצא דבמקום שהיה משה לא היה תקומה למלאך מיכאל. ולכן, כאן בפרשת תצוה שלא נזכר כלל שמו של משה לכן נקבו בו „ק"א" פסוקים בגימטריא „מיכאל", ודפח"ח.

לענ"ד, אולי י"ל בדרך אחר לבאר קשר הסימן „מיכאל" להפרשה. פ' תצוה מדברת בענין הכהונה, מנורה, בגדי כהונה, עניני הקרבנות וכו' בכדי לקדש ולחנך אהרן ובניו, ומזבח הזהב לקטרת שהי' ג"כ ע"י אהרן ובניו הכהנים. (ובאמת מפני זה יש עוד טעם שלא נזכר שם של משה בפרשה הזאת כנז"ל, כי משה הי' צריך להיות כה"ג, רק מפני שאמר „שלח נא ביד תשלח" נטלה ממנו ונתנה לאהרן והוא נשאר לוי (מד"ר פ' שמות), ומפני זה לא נזכר שמו בפרשה הזאת שמדבר בעניני הכהונה כנ"ל, שלא יהי' למשה צער יותר בזה!) ובגמ' ברכות (דף ד:) תנא מיכאל באחת גבריאל בשתים וכו', שמיכאל עשה שליחותו בפריחה אחת, וכתב המהרש"א ש„מאחר שמיכאל ממונה על הרחמים, ולפי שרחמי שמים מרובים ניתן כוח למיכאל לעשות שליחותו בפריחה אחת". מזה אנו רואים שמיכאל בעל רחמים וחסד לבריות! ובפרשה אנו מדברים בעניני הכהנים שכתוב בהם „הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות", שמרחם על כל אחד מישראל לעשות שלום ביניהם. ואצל הברכת כהנים אנו מוצאים שמברכים לברך את עמו ישראל „באהבה"! וגם כתב השפת אמת שלא מוצאים שום ציווי בתורה לכהנים לברך את ישראל, רק כתוב איך מברכים „כה תברכו", כי הכהנים אוהבים ומרחמים על ישראל ולא צריכים לצוות אותם רק איך שיברכו אותם, ואז המילה „מיכאל" מסמל על המלאך של רחמים לטובת בני" בקשר לנושא הפרשה כנ"ל על הכהנים וכו', שהם ג"כ אוהבים מרחמים ומברכים את בני", מיכאל עולה למספר הפסוקים „ק"א" וגם מרמז על נושא הפרשה – הכהנים!